

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด  
เมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๔

## แบบฉบับของพระพุทธเจ้า ต้องสู้กิเลส

สรุปผ้าป่าทองคำ ดอลลาร์ วัดป่าศรีรัตนาวาย (ถ้ำเต่า) วันที่ ๑๖ กันยายน ทองคำ  
ได้ ๘ กิโล ๕๕ บาท ๒๑ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๑๒,๙๐๗ ดอลล่าร์ เงินสดได้ ๑,๒๗๔,๑๑๐  
บาท ชาตินไทยของเราจะเฉื่อยชาไม่ได้นะ เวลานี้เป็นเวลาที่จะต่างคนต่างชวนชวยกัน  
ทุกคน ๆ มากน้อยให้ชวนชวยด้วยกันทุกคน อย่าเฉื่อยชานะ แบบเฉื่อยชานี้แบบลุ่ม  
แบบจม แบบไม่รู้เนื้อรู้ตัว ต้องตั้งเนื้อตั้งตัว เวลานี้เป็นเวลาที่เราสู้กิเลสของเราแล้วทุก  
คนชาตินไทยของเรา ให้พยายามต่างคนต่างชวนชวย ได้มากได้น้อยได้ทั้งนั้น ฟังแต่ว่า  
ได้ มากก็ได้ น้อยก็ได้ ไม่มีเสีย ต้องเอาให้ได้ สำหรับหลวงตาเองนี้เรียกว่าร้อนจี๋เป็นไฟ  
มาตลอด หมุนตัวเลย ให้ถอยไม่ถอย นอกจากทะเลพุ้งเลยเท่านั้น ที่จะให้ถอยนี้ไม่ถอย  
ละ จึงได้เตือนตอนดอลลาร์นี่ที่เป็นไฟไปเลย ระวังไม่ได้แต่ก่อน พอระวังได้มันสาย  
เข้ามา ๆ เสียแล้ว ไม่ได้อะไรก็คว่ำเอาไปอยู่ในเกล้าในคอกออกมาละซี

คราวนี้เป็นคราวที่มอมมากกว่าทุกครั้ง แล้วดอลลาร์ไม่มีติดตามเลย โห ไม่ได้  
เลยว้างั้น พอรู้ทีหลัง ไม่ได้ ๆ เด็ดขาด เลยต้องไปหมุนเอาของอยู่ในคอกเราออกมา  
คว่ำที่ไหนไม่ได้คว่ำเอาไปอยู่ในคอกในเกล้ามาเลย นี่เรียกว่าทองคำนี้เป็นอันว่าแน่นอน  
แล้ว นอกจากจะเขยิบขึ้นอีกเท่านั้น ส่วนดอลลาร์ยังไม่แน่คอยฟังไปเสียก่อน เวลานี้  
ดอลลาร์หนึ่งเท่ากับเงินไทยเท่าไร ( ๔๓ บาทเจ้าคะ) เออ มันก็ลงแล้ว ถ้าวางก็แสดง  
ว่าเงินไทยเราแข็งขึ้น โห้ เราใจหายนะที่ว่าถึง ๕๖ บาทต่อ ๑ ดอลล่าร์ มันกระทบ  
กระเทือนเอามาจริง ๆ มันหลายอย่างวันนั้นที่มากกระทบอย่างแรงจนร้องไห้ออกเลยเรา  
นั่งฉันทันอยู่

คือลูกศิษย์เขาไปจตรายการต่าง ๆ มา ทั่วประเทศไทยเรานี้ติดหนี้ติดสินเขาคิด  
เฉลี่ยแล้วคนไทยคนหนึ่งติดหนี้เขาคนละเท่านั้น ๆ แล้วอะไรก็บีบเข้ามา ๆ  
ดอลลาร์ดอลล่าร์เดียวพาดของเราไปถึง ๕๖ บาท โห เมืองไทยเราไม่ได้เป็นเมือง ๕๐  
สตางค์ มันขาด ๕๐ สตางค์ได้ยังไงกัน นอกจากไม่เต็มบาทยังขาด ๕๐ สตางค์ไปอีกยัง  
ไงกัน นี่อันหนึ่งต้นเหตุที่จะให้หมุนจี๋ พูดเรื่องไหนมีแต่เรื่องเหยียบบลง ๆ เมืองไทยเรา  
ทำไมถึงต่ำเอานักหนา อะไรผ่านเข้ามาแต่เหยียบเอา ๆ มันเป็นอย่างนี้ ไม่มีจิตใจหรือ  
เมืองไทยเรา อะไรผ่านเข้ามาเหยียบทั้งนั้น ๆ มันยังงั้น นี่ละต้นเหตุมัน แล้วเรื่องราว  
ที่หมุนจี๋เข้ามาถึงบ้านเมืองนี้ก็มาพร้อม ๆ กัน กระเทือนเข้ามาพร้อม ๆ กัน สิ่ง  
หมดไปแล้วก็ติดหนี้เขาไป ทำอะไรตรงไหนมีแต่ขาดสะบั้นลง ๆ สิ่งที่จะเหลือหลอพื้น  
ขึ้นมาไม่มีเลยทำไง นี่ละต้นเหตุมันนะ

ถึงได้หมุน เริ่มตั้งแต่บัดนั้นมาจนกระทั่งปัจจุบันนี้ ฟังอันไหนมันจะสลับไปนูนนะ ก็มันเรื่องกระเทือนคนไทยทั้งชาติ ๆ เข้ามาจุดไหนมีแต่เหยียบคนไทยทั้งชาติ ๆ มันเรื่องเล็กน้อยหรือคนไทยทั้งชาติถูกเหยียบถูกยำ คนไทยก็มีหัวใจทำไมจะไม่คิดต้องคิดซิ เรื่องราวมันก็เป็นอย่างนี้ เราถึงพยายามที่จะหาทองคำเข้าสู่คลังหลวงเป็นอันดับหนึ่ง ดอลลาร์ตามกันไป เพื่อหนุนชาติไทยของเรา เพราะทองคำเป็นหัวใจของชาติร้อยเปอร์เซ็นต์เลย ถ้าไม่มีนี้แล้วชาติไทยไม่มีความหมาย หัวใจของชาติไทยรวมอยู่จุดนี้ทั้งนั้นคือทองคำ เราจึงได้คิดในจุดนี้มาก

เราไม่ได้เรียนกับเขาแหละ เรียนดอกเตอร์ดอกแต่ วิชาการเงินการทองการเศรษฐกิจจะแก้เราไม่ได้เรียน เราเรียนตั้งแต่หลักธรรมชาติของมัน หลักธรรมชาติของมันคืออะไร เวลานี้หัวเมืองไทยกำลังเป็นเชิงเหยียบขึ้นของเขาว่างั้นเลย แล้วจะทำยังไง พิตหัวเราให้มันตกทะเลเป็นไร หัวเขาก็หัวคน ตีนมันก็ตีนคน สะบัดบัดเดียวให้มันตกทะเลทั้งโคตรมันเลย ตกคนเดียวไม่พอ ฟาดมันทั้งโคตรเลย พิตตัวชินันเรียกว่า สลัด

นี่พยายามคิดเรื่องราวอะไรทุกอย่างที่เกี่ยวกับชาติของเรา จะพยายามเอาทองคำ นี่เป็นความมุ่งหมายของหลวงตานะ ที่เต็มสัดเต็มส่วนจริง ๆ ในหัวใจของเราแล้ว พูดให้พี่น้องชาวไทยเราทราบในนามว่าเราเป็นผู้นำของพี่น้อง ด้วยความมุ่งมั่นและความตั้งใจของเรา ความหมายมันปั่นมือก็ไปอยู่ที่ว่าเริ่มตั้งแต่ ๔ พันกิโลขึ้นไป ขาดสตางค์หนึ่งไม่ได้ ตั้งพื้นฐานขึ้น ๔ พันกิโลทองคำเรา จากนั้นขยับขึ้นไป ๆ ถ้าหากว่าได้ถึง ๑๐ ตันแล้วหลวงตานั่นนอนหลับไหลไปเลยก็ช่างเถอะ คือเต็มส่วนแล้ว เต็มในหัวใจแล้ว ที่มันถนัดชัดเจนอยู่ภายในนี่นะ ถ้าได้ ๑๐ ตันแล้วกลับไปเมื่อไรเราไปได้เลย หายห่วง นิสัยวาสนาของเราสุดขีดเพียงเท่านั้นละ เราอยากพูดอย่างนั้นนะ

เวลานี้กำลังหิว จะว่าสุดขีดไม่สุดขีดก็ตาม มันกำลังหิวขยับ ๆ ขึ้นไป มันหิวมากเดี๋ยวนี้หิวทองคำ มองเห็นใครไม่ได้นะเดี๋ยวนี้ ไหนทองคำ มันหิวทองคำมาก ต่อจากนั้นเครื่องแกแล้มมันคืออะไร ดอลลาร์ ติดมาหรือเปล่า มันกำลังหิวมาก จะชนเข้าสู่ห้องแห่งคลังหลวงของเราให้เต็มตื่นขึ้นมา แล้วผาสูกสบายทั่วประเทศไทยเรา ความหมายว่าอย่างนั้น

นี่เราก็กแนใจ เรียกว่าแนใจไปเลย ค่อนข้างค่อนแข่งไม่ยอมให้มายุ่งมันจะมากดถ่วงเรา บอกเราแนใจ ลากขึ้นมาเลย หาความแนใจนี้ ค่อนข้างค่อนแข่ง คนนั้นจะดึงลง คนนี้จะดึงขึ้นไอ้ค่อนข้างเข้าใจไหม พัดกันซิ ลากขึ้นมาเลยถึง ๑๐ ตัน เอา กลับไปเลยที่นี้ เราไม่มีอะไรแล้ว หายห่วง ทองคำวางบับลงไปแล้ว ๑๐ ตันของเล่นเมื่อไร สง่างาม

มากนะเมืองไทยเรา ถ้าลงทองคำคราวนี้เพิ่มเข้าอีก ๑๐ ตัน นอกจากนั้นมีจำนวนเท่าไร ๆ เรารู้หมดในหัวใจของเรา

พี่น้องทั้งหลายทราบไหมว่า นี่ละหัวใจของชาติ ต้องเก็บความลับไว้อย่างมิดตัวเลย ตายก็ตายไปเลยความลับจะออกมาไม่ได้ นี่เรียกว่ารักสงวนชาติ เราได้ชักใช้ไล่เลียงทุกอย่างที่เขานิมนต์เราเข้าไปดูทองคำในนั้น เขาก็มีความมุ่งหมาย เขาก็รู้ทันทีเลย เขาบอกว่าคลังหลวงคือทองคำนี้มีผู้ใดเข้ามาชมนี้ เพียงสมเด็จพระเทพฯ องค์เดียวแล้วสองกับหลวงตานี้เท่านั้น ฟังซิคนทั่วประเทศไม่มีใครเข้าไปเห็นเลย ทำไมเขาจึงนิมนต์เราเข้าไป ก็เพราะวันนั้นเป็นวันที่เราไปมอบทองคำ มอบดอลลาร์เป็นครั้งแรกเลย อันนี้เป็นต้นเหตุ เขาก็ต้องหยั่งความมุ่งหมาย

พอเขานิมนต์เราเข้าไปดูทองคำ เขาก็ทราบทันทีเลยว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับสิ่งเหล่านี้ว่าพอจะหนุ่กันได้ตามกำลัง เขาก็ต้องคิด เขาก็คิดเหมือนกัน เพราะฉะนั้นเวลาเข้าไปแล้วก็ดูทุกซอกทุกมุม ดูจริง ๆ ไม่ใช่ดูเล่น ๆ เรียกว่าหมดทุกซอกทุกมุมเลย ทองคำเป็นตับ ๆ ดูจนหมด เรียบร้อยแล้วออกมาคุยกันสองต่อสอง พวกเจ้าหน้าที่เขาอยู่ข้างนอกเขาไม่ไปยุ่งกับเรา เราไปคุยกันเฉพาะสองต่อสองเท่านั้นไม่มีใครเข้าไปยุ่งได้ ถึงได้รู้ชัดเจน เราชักอย่างละเอียดลออเพราะเราจะช่วยเหลือเต็มกำลังของเรา เขาก็พูดเลยเพราะแน่ใจอยู่แล้วว่าทองคำนี้ต้องกระจายไปสู่ประเทศต่าง ๆ เกี่ยวกับการซื้อการขายการประกันตัวในชาติไทยของเราในระหว่างซื้อขาย ถ้าเราไม่มีเครื่องประกันนี้ การซื้อขายจะเป็นไปไม่ได้ เราคิดแล้วนะ เขาก็ถามปุ๊บเข้าจุดนี้เลย

เวลานี้ทองคำเรามีฝากที่เมืองไหนบ้างเท่าไร ถามจุดใหญ่ ๆ ตรงเป้ง ๆ ไม่เห็นเคลื่อนไหว เมืองนั้นเท่านั้น นั้นเห็นไหมละ เมืองนั้นเท่านั้น ๆ แล้วก็ยื่นเข้ามา แล้วเมืองไทยเราละเวลานี้มีอยู่เท่าไร มีอยู่เท่านั้น จับปั๊บเลย พอออกมาวันนั้นก็ขึ้นเปรี้ยวเลย พอมาถึงวัด หือ วันนี้หนังสือพิมพ์พวกนักข่าวไปไหนกันหมด ทุกวันยั่วเย้า ๆ จนดูกันแปลก แล้ววันนี้ทำไมไม่เห็นนักข่าวสักคนเดียว มันเป็นอย่างงี้กัน แล้วก็บันดลบันดาลค่าแล้วจวนจะมีดีแล้ว นักข่าวมายังไงก็ไม่รู้ มาถึงวัดถ้าตะวันธรรมดานี้ก็เรียกว่า ๕ โมงกว่าแล้วกำลังจะย่ำค่ำ มีดีแล้ว นักข่าวก็มา เออ ดีแล้ว มากี่ฟาดเปรี้ยว ๆ เลย จากนั้นมาจนกระทั่งบัดนี้เลย ไม่มีอ่อนอ่อนนะ

ต้องเอาให้แน่ที่เดียวคราวนี้ ถ้าหากว่าอันนี้หนุ่เข้าไปอีก ๑๐ ตันแล้ว เราจะรู้สึกแน่นหนามั่นคงภายในคลังหลวงในประเทศของเรา ส่วนที่ออกไปข้างนอกนั้นก็เพื่อเป็นพยานหรือเพื่อเป็นตัวประกันชาติไทยของเราไว้เป็นจุด ๆ เป็นตัวประกันเป็นตัวประสานกัน ประสานในการซื้อขาย มีอะไรจำเป็นก็เอานี้ออกประกัน ๆ ที่เก็บไว้ในประเทศนั้น ๆ ส่วนประกันในชาติไทยของเราก็มีเท่านี้ ที่นี้ก็รู้สึกบอบบางมาก เพราะ

ฉะนั้นถึงหมดตัว ๆ ในจุดนี้ เพื่อให้หนูนนี้เข้าให้แน่นหนามั่นคง พี่น้องทั้งหลาย ทราบเอานะ วันนี้เปิดออกมาอย่างนี้ละ

ขอให้พากันตั้งอกตั้งใจ ให้เห็นแก่ชาติไทยของเรา ชาติไทยของเราเวลานี้จุดนี้รู้สึกอ่อนมาก เพราะฉะนั้นเราถึงได้หมดตัว ๆ ตลอดเวลา ขอให้พี่น้องทั้งหลายทราบ มีจำนวนมากน้อยเพียงไรเท่าไร ๆ เราพูดไม่ได้ ตายไปเลยก็ตาย ถ้าลงได้เก็บความลับแล้วไม่มีออกเลย ตายเลย บอกได้แต่ว่ามีน้อยมาก น้อยก็เพื่อจะได้มาเพิ่มเติมนั่นเอง ไม่เสียหาย จึงให้พากันตั้งอกตั้งใจทุกคน มีมากมีน้อยชวนชวยเข้ามาสู่หัวใจแห่งชาติไทยของเรา เพื่อความอยู่เป็นสุขทั่วหน้ากันทั้งประเทศ ถ้าอันนี้บกพร่องแล้วเหี่ยวแห้งกันทั้งประเทศไม่ใช่ธรรมดา ใครมีเงินหมื่นเงินแสนเงินล้านไม่ได้มีความหมายเท่าอันนี้ อันนี้มีความหมายครอบครัวของเรา

เงินในกระเป๋าของเราไม่ได้มีความหมายครอบครัว แต่ครอบครัวของเราก็ยังเอนียงเอียงคอยแต่จะล่มจะจมไปในเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เป็นเรื่องความสุรุ่ยสุร่าย ความลืมนื้อลืมตัว พาให้จมได้นะ แต่อันนี้ไม่จม ผิงลึกไว้เลยหัวใจของชาติ ใครมาแตะไม่ได้ก็เห็นไหมล่ะที่พูดมาตะกี้ี้ จะรวมบัญชีบัญชีอะไร เห็นไหมหลวงตาออกสนามรู้ตัวเมื่อไร ผางออกเลยทันที อย่าแตะทันทีเลย นี่หัวใจของชาติ นั้นเห็นไหมล่ะ เคยมีเมื่อไรอย่างนี้ มันออกได้ทันทีเลย พอผางเข้ามาปึงเข้ามาตรงนี้ ทางนี้ออกทันทีเลย อันนี้คือหัวใจของชาติ คน ๖๒ ล้านคนเป็นเจ้าของด้วยกันทุกคน อย่าแตะ จากนั้นก็ผ่อนลงมานิดหนึ่งว่า ขอขบิณฑบาต จากนั้นก็พัดเลย ถอยเมื่อไร คอขาด-ขาดไปเลย เพราะจุดนี้เป็นจุดสำคัญ ต้องเอาคอเข้าใส่เลย จุดสำคัญก็รู้ ไม่สำคัญก็รู้ นี้ละเรื่องราว

เพราะฉะนั้นเวลาเราชวนชวยถึงชวนชวยเพื่ออันนี้เอง เพื่อที่จุดที่คอขาดก็ยอมตายไปเลยนี้ เราจะเอามาจุดนี้เพื่อต่อคอของเราทั่วประเทศไทยเราให้ยืนยงคงถาวรต่อไป พากันเข้าใจหรือยัง อันนี้เข้าไปแล้วเรียกว่าต่อคอเชื่อมคอของเรา บัดกรีคอของเรามันจวนจะขาดแล้ว ที่รวมบัญชีมันจะมากล้นหมดเลยไม่มีเหลือ เพราะเหตุนี้เวลานี้เรากำลังประสานเชื่อมโยงคอของเราทุกคนทั่วประเทศไทย ด้วยทองคำ ด้วยดอลลาร์ ชวนชวยเข้าไปให้มีความแน่นหนามั่นคง นี่เป็นที่พอใจของหลวงตาแล้วพิจารณาโดยธรรมทั้งนั้นนะ ไม่ได้แบบโลก ๆ มาใช้นะ ทุกอย่างไม่มีโลกมาใช้ เต็ดก็เต็ดด้วยธรรม อ่อนก็อ่อนด้วยธรรม จะให้เป็นกิเลสเข้ามาแทรกไม่มี เราพิจารณาอะไร ๆ จะเป็นเต็ดเป็นเฉียบขาดขนาดไหน ต้องเป็นธรรมทั้งนั้นออกเลย ๆ เพราะฉะนั้นหัวขาด-ขาดไปเลยเพื่ออุบาธรรม เพราะไม่มีแรงใดที่จะผิดจากธรรมแล้ว ฟุ้งเลย

ทางด้านจิตใจก็ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้ตั้งอกตั้งใจบำรุงจิตใจให้ดีนะ จิตใจนี้เป็นมหาสมบัติอันล้ำค่า อยู่ที่ใจนะ สิ่งภายนอกที่เรากล่าวมานี้รวมอยู่ที่ใจของเรา ถ้าใจ

ของเราดีแล้วสิ่งเหล่านี้จะดีไปหมด ถ้าใจของเราไม่ดีสิ่งเหล่านี้เอนเอียง ถูกทำลายได้ไม่สงสัย ต้องรักษาใจของเราให้ดี ให้มีระดับคนเรา อยู่ไหนให้มีขอบมีเขตมีการรักษาตัวเสมอ ความพอดีมี ความเลยฝืดเลยฝาให้รู้ทันที่ว่าเป็นภัย ความพอดีบพอดีเป็นธรรมชาติของพระพุทธเจ้า คงเส้นคงวาหนาแน่นตลอดมานะ และจะหนาแน่นตลอดไปถ้ามีความพอประมาณรู้จักในตัวเอง ความพอดีนั้นแหละคือความประมาณ เผ็ดเกินไปไม่เรียกพอดี เค็มเกินไปไม่เรียกพอดี อะไรเกินไป ๆ ไม่ได้ทั้งนั้น พอดีก็คือว่าไม่เผ็ดไม่เค็มไม่เปรี้ยวไม่หวานเกินไป อยู่จุดนี้ ธรรมท่านว่าพอดี เรียกว่ามัชฌิมา คือจุดศูนย์กลาง ลงในความพอดีทั้งนั้น

พากันตั้งใจปฏิบัตินะ จิตใจเป็นของสำคัญมาก เตือนพี่น้องทั้งหลายนี้เราได้ดูหมดแล้วนะ การสอนพี่น้องทั้งหลายไม่ได้สอนแบบลูป ๆ คล่า ๆ บอกแล้วอย่างชัดเจน ใครจะว่าไอ้อวดก็ตามเราไม่มี มีแต่ความเมตตาสงสารโลก จวนจะตายเท่าไรจิตมันยิ่งหมุนจี ๆ กับหัวใจที่เป็นพินเป็นไฟไม่รู้เนื้อรู้ตัว คว่ำตั้งแต่สิ่งที่เป็นพินเป็นไฟมาเผาตัวเอง สิ่งที่จะเป็นน้ำเป็นท่าให้ได้รับความร่มเย็นเป็นสุขไม่ค้อยคว่ำ เพราะฉะนั้นจึงดีเข้ามาหาที่คว่ำที่ยืดที่เกาะที่จะแคล้วคลาดปลอดภัย แต่มันไม่ยอมมา กิเลสลากลง ๆ จำทุกคนนะ

ขี้เกียจ ๆ นั่นคือกิเลสให้รู้เสีย ความขี้เกียจขี้คร้านในทางดีนี้ นั่นแหละคือภัยของเราเองไม่ใช่ภัยของใคร ให้พึดมันตรงนี้นะ ฆ่าภัยตัวนี้ชำระภัยตัวนี้ มันอ่อนเท่าไรความดีของเราจะเด่นขึ้น ความขยันหมั่นเพียรในความดีทั้งหลายนี้จะเด่นขึ้น ๆ นี้เรียกว่าหลักของเราได้เป็นที่เกาะ ๆ เป็นลำดับลำดับไป จนกระทั่งถึงเต็มเหนี่ยว ดังพระพุทธเจ้าพระอรหันต์ท่านแล้ว ท่านดูโลกอย่างเต็มहुเต็มตาทุกอย่าง ท่านจะสงสัยอะไรดูโลกอันนี้ เวลาเปิดออกแล้วมันเห็นอย่างนั้นจะให้ว่ายยังไง เวลามันมีดยังมีมันก็ไม่เห็น นรกอยู่กับหัวครอบหัวมันอยู่ มันก็ยังจะเอาหัวชนนรกอีก จะให้นรกแตก หนุนเห็นไหม มันกล้าหาญขนาดไหนกิเลส มันถอยใครเมื่อไร เอาธรรมครอบหัวมันเข้า ให้มันหัวแตกเราก็ได้ความดีมาติดตัวเรา

แบบฉบับของพระพุทธเจ้าต้องสู้กิเลส ไม่มีคำว่าถอยกิเลส คือสิ่งใดที่เป็นภัยต่อธรรมนั้นแหละท่านเรียกว่ากิเลส ให้จำให้ดี ไม่ว่าจะปลิวว่ายว่ายว่าใหญ่ว่าโตอะไร เป็นภัยของธรรมทั้งนั้น ภัยของธรรมก็คือภัยของเรานั้นแหละจะเป็นภัยของใคร ให้ฝืนมันไม่ฝืนไม่ได้ กิเลสมาแ่งนี้ธรรมเราพลิกแ่งนั้นแ่งกัน ๆ เหมือนนักมวยเขาต่อยกัน มีหมัดหลบหมัดหลีกเลี่ยงหมัดต่อยหมัดสวนนะนักมวยเขา ต้องมีทุกหมัดทุกแ่งทุกมุม อันนี้การต่อสู้กิเลสก็เหมือนนักมวย เข้าจริง ๆ แล้วเข้าวงในเลย โห้ย อันนี้ถ้าพูดนี้แบบอัครรรย

นะไม่มีใครฟังได้เลย ระหว่างกิเลสกับธรรมพัดกัน เมื่อธรรมมีกำลังมากแล้วเป็นอย่าง  
นั่นเอง

เวลากิเลสกำลังมากนี้ น้ำตาร่วงบนภูเขา ได้พูดให้พี่น้องทั้งหลายฟังแล้ว ไม่มี  
ทางต่อสู้เลย นี่จำได้สด ๆ ร้อน ๆ ไม่ลืม ยังไงก็สู้มันไม่ได้ ๆ ล้มผล็อย ๆ ตั้งพับล้ม  
เลย ๆ ตั้งเพื่อล้ม ตั้งสติเพื่อล้ม ปัญญาไม่ต้องพูดละ ถ้าลงสติตั้งไม่ได้แล้วปัญญาไม่มี  
ความหมาย มันเป็นดาบฟันคอเจ้าของมันแหละ กิเลสเอาไปใช้หมด มันเป็นสัญญาไป  
หมด ไม่เป็นปัญญา ถ้าใจมีความสงบร่มเย็นจิตใจก็อึดตัว ออกไปใช้ทางปัญญาก็เป็น  
ปัญญาขึ้นมา เริ่มเห็นเรื่องภัยก็เห็นเรื่องคุณก็เห็น ภัยก็คือกิเลสนั่นแหละ คุณก็คือ  
ธรรมเครื่องชำระซัฟฟอก แล้วคุณค่าของธรรมที่ออกจากการชำระซัฟฟอก ซึ่งเป็นตัวผล  
นั้น นั่นละคือความสงบเย็นใจ สบายขึ้นโดยลำดับลำดับ

เราจะเห็นเป็นลำดับจากการต่อสู้ของเรา ไม่ได้เห็นความแปลกประหลาด  
อัศจรรย์ด้วยการแพ้กิเลสนะ กิเลสว่ายังไงหมอบราบ ๆ ตายเลยพวกนี้ ยังมีแต่ลม  
หายใจฟอด ๆ แผลด ๆ ยังเหลือแต่ร่างความดีไม่มีติดตัว ความขยันหมั่นเพียรภริยา  
แห่งการต่อสู้ซัฟฟอกศัตรูคือกิเลสไม่มีในหัวใจ อยู่ไม่เป็นท่านะ แล้วเลยจะไปปิดประตู  
นั้นนะ เวลาเข้าตามไปไล่กิเลสในครัวไฟ ไล่ตามกฏีพระกฏีเณรไล่ตะออกไปประตูนี้  
โหย ประตูแตกนะ คือมีตั้งแต่กิเลสเท่านั้นหลังไหลออกไป ของพระก็เต็มตัวของพระ  
โยมก็เต็มตัวของโยม ในครัวก็เต็มครัว ในพระนี่ก็เต็มพระ ไล่กันออกประตูนี้ฟังเสียงสนั่น  
หวั่นไหวนี้กว่านิวเคลียร์นิวตรอนเขาลงระเบิด ความจริงกิเลสมันระเบิดกำแพง มัน  
ออกไม่ทัน นั่นละมันมากขนาดไหนกิเลสเรา มันถึงได้ระเบิดกำแพงออกไปเสียงดัง  
สนั่นหวั่นไหว

มีแต่กิเลสตัวชี้เกี้ยวชี้คร้านอ่อนแอต่อแท้ไม่เอาไหนทั้งนั้นเต็มวัดเต็มวา ใคร  
อยากทราบไปเปิดประตูเราจะพาไล่สักหน่อย ไล่ไปนี่มันก็จะวิ่งเข้าหมอนที่หลบซ่อนมัน  
ไม่ไปที่อื่น มันจะวิ่งเข้าเสื้อเข้าหมอนหลบนั้นหลบนี้ พอแผลอขึ้นหมอนปั๊บเลย กิเลส  
มันเร็วที่สุดนะ ให้พากันจำเอาไว้ทุกคน คือมันพืดมาแล้วมันเห็นหมดจะว่าไง ท่านทั้ง  
หลายว่าหลวงตาคุยเหวอ เวลามันเห็น มันเห็นจริง ๆ มันออกมาที่ไหน เวลาธรรมมี  
กำลังเป็นอย่างนั้น เวลาธรรมอ่อนน้ออย่างที่ว่านั้น ตั้งสติพับล้มผล็อย ๆ น้ำตาร่วง ๆ  
บนภูเขาล้มเมื่อไร นี่ละที่เป็นความเคียดแค้นให้กิเลสอย่างถึงใจ

ที่นี้พอได้ทีแล้วพืดกันอย่างถึงใจเหมือนกัน นี่ละเรียกว่าความเคียดแค้นอันนี้  
เป็นมรรคเป็นธรรม ทางเดินเพื่อความพ้นทุกข์ เคียดแค้นไม่จิตไม่จาง มันยอมเท่าไร  
ไม่มีคำว่าถอย ชัดกันลง มึงเอากูถึงน้ำตาร่วง ที่นี้กูจะเอามึง ชัดกัน มันก็เห็นผลด้วย  
ความเคียดแค้นให้กิเลส เคียดแค้นให้คนอื่นไม่ได้นะ ผิด เป็นกิเลสทั้งนั้น เคียดแค้น

ให้กิเลสในหัวใจเจ้าของ จะพดมันให้มันเสื่อนี้เป็นธรรมทั้งนั้น เคียดแค้นหนักเท่าไร กำลังวังชาสติปัญญาหมุนตัวเข้ามาเลย ขาดสะบั้น ๆ เวลาสติปัญญามีกำลัง นี้เรียกว่า ธรรมมีกำลัง เวลากิเลสมีกำลังบนหัวใจของเรา หัวใจเป็นสนามรบระหว่างกิเลสกับ ธรรมพดกันบนเวทีคือใจของเรา ที่นี้เวลากิเลสมีกำลังนี้เอาธรรมตกหาย ๆ ที่นี้พอ ธรรมพ่นตัวขึ้นมาแล้วพาดกิเลสตกเรื่อย ๆ พาดเสียขาดสะบั้นไปหมดเลย จำ นั้นละ เวลากิเลสขาดสะบั้นลงไปจำ

ที่ไม่จำเพราะอะไร กิเลสคือความมืดตื้อ มันปิดตรงไหนมืดตรงนั้น ไม่เห็น มีเท่าไรก็ไม่เห็น มันปิดไว้หมด ๆ เหมือนเราหลับตานี้อะไรก็ไม่เห็น กิเลสมันปิดตาเอาไว้ไม่ให้เห็น ตาสติปัญญาของเราไม่เห็น แต่พอเปิดออกมาด้วยอำนาจของธรรมเบิกมัน เห็นไปหมด เห็นตรงไหนก็เป็นพิษ ใครจะไปกล้ากับมันได้ยังไง มันก็กลัวละซิ ทางไหนที่จะต่อสู่มันก็เอาละ ชัดกัน ๆ เวลาสติปัญญามีกำลังกล้าแล้ว โห พุดแล้วสาธุไม่ได้รอดนะ มันเป็นของมันจริง ๆ เป็นในหัวใจทุกคนนั่นแหละ เมื่อถึงขั้นมันจะเป็นแล้ว เอาไว้ไม่อยู่ นิพพานเหมือนอยู่ชั่วเอี่ยม ๆ ชยับผิดชยับถูกอยู่นั้นละ ลืมหลับลืมนอนลืมอยู่ ลืมกินลืมทุกอย่าง มีแต่พดตลอดที่จะจับนิพพานให้ติดมือ ๆ พาดกิเลสให้มันเสือกก็ นิพพานติดมือก็อันเดียวกัน มันอยู่ด้วยกัน กิเลสขาดสะบั้นนิพพานไม่ต้องจับก็ติดแล้ว นี่ละเวลาธรรมมีกำลัง

ธรรมอยู่ในหัวใจของเราทุกคน กิเลสก็อยู่ในหัวใจ กิเลสคือดั่งที่พุดตะกี้นี้ ตัวชี้ เกียจชี้คร้านท้อแท้อ่อนแอชอบที่จะทำความชั่วช้าลามก นี่คือกิเลสทั้งมวล ส่วนที่ฝืน กิเลสนั้นคือธรรม ต่อไปอยากทำแต่ความดี ๆ อยากแก่กิเลสนี้คือธรรม ธรรมหนักเข้า ๆ เรื่องของกิเลสนี้ไม่มีเลย มีแต่จะพดกันทำเดียวให้ขาดสะบั้น ๆ ที่นี้กิเลสแยบมาตรง ไหนขาดสะบั้นพร้อม ๆ นี่ท่านเรียกว่าสติปัญญาอัตโนมัติ แล้วมหาสติมหาปัญญา นี่คือ แก่กล้าสามารถแล้วเป็นอัตโนมัติเลย แก่กิเลสนี้แกเอง ๆ

เหมือนกิเลสมัดเรา เวลามันมีกำลังมันมัดเองนะ ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนมีแต่กิเลสมัด ตลอดเวลา มันผลิตตัวของมันตลอดเวลาเป็นอัตโนมัติ ๆ คิดออกแง่ใดมุมใด จะเห็น จะได้ยินได้ฟังกิเลสจะออก ๆ ทำงาน ๆ เป็นกิเลสมาทั้งนั้น ๆ เผาเราทั้งเป็น ๆ ที่นี้ เวลาเราชำระซักฟอกด้วยความขยันหมั่นเพียรไม่ท้อไม่ถอยแล้ว ทางนี้จะมีกำลัง จนกระทั่งถึงมีกำลังกล้าสามารถเป็นอัตโนมัติแล้ว ก็เหมือนกันกับกิเลสเป็นอัตโนมัติ ธรรมเป็นอัตโนมัติหมุนตัว ๆ ยิ่งหมุนยิ่งเฉียบขาดยิ่งรวดยิ่งเร็ว ถ้าหากคุณกมวยแซม เปียนเขาต่อຍกันนี้ว่ารวดเร็ว ๆ สู้สติปัญญาอัตโนมัติทางธรรมไม่ได้เลย น้่มองไม่ทันเลยความรวดเร็วของสติปัญญาชั้นนี้ ก็เพราะกิเลสมันแหลมคมขนาดนั้น

สติปัญญาเมื่อมีเต็มที่แล้วมันจะเหนือกันตลอด ไม่เหนือปราบกันไม่ได้ เพราะฉะนั้นสติปัญญาจึงรวดเร็วยิ่งกว่ากิเลสอีกเป็นไหน ๆ จนกระทั่งขาดสะบั้นลงไปนี้จำหมดเลย ไม่มีใครบอกก็รู้เอง เพราะฉะนั้นจึงเป็นไปตามที่ท่านสอนไว้ว่า สนฺทิฏฐิโก ผู้ปฏิบัตินั้นและจะเป็นผู้รู้ผู้เห็นเอง พระพุทธเจ้ามอบให้โดยเด็ดขาดแล้วกับผู้ปฏิบัติ พระองค์ไม่มาเป็นสักขีพยานอะไรแหละ สนฺทิฏฐิโก เป็นพยานเรียบร้อยแล้วประกาศก้องไว้แล้ว ผู้ปฏิบัตินั้นและจะเป็นผู้เห็นเอง ปจฺจตฺตํ เวทิตพฺโพ วิญญูหิ ผู้รู้ทั้งหลายจะรู้จำเพาะตน ผู้ไม่ปฏิบัติไม่รู้ สนฺทิฏฐิโก ก็จะมีรู้จะเห็นด้วยตัวเอง ตัวเองเป็นผู้ทำ สอนไว้เรียบร้อยแล้ว ถ้ามพระพุทธรเจ้าหาอะไร ธรรมะอันเดียวกันอย่างเดียวกันหมดแล้ว รู้แบบนี้ นี่วิธีปฏิบัติตัวเองต้องมีความขยันหมั่นเพียรมีความอุตสาหะพยายาม ไม่งั้นไม่ได้นะ จะปล่อยให้กิเลสให้โอกาสอย่างหวังว่าอันเลย ตายทิ้งเปล่า ๆ นะ ต้องฉวยโอกาสดูกับกิเลสตลอด ฉวยโอกาสตลอดเวลา พวกกันจำเอา เอาละวันนี้พูดเพียงเท่านี้พอ

โรงพยาบาลโขงเจียมมาครับ

โรงพยาบาลโขงเจียม โหย อย่าด่วนพูดเถอะเวลานี้ ให้รองบประมาณเสียก่อน อันนี้เอาคืนเรายังไม่อ่าน ก็เราทราบงบประมาณจากนายกรแล้วนี่ พูดเหมาะสมมากนะ อย่างนี้ละนายกรกับเราพูดไม่มีขัดกันเลย ทางโน้นออกปั้งทางนี้เปิดรับทันทีเข้ากันได้สนิท ๆ ตลอด นี่พูดถึงเรื่องโรงพยาบาล มีเหตุมีผลทุกอย่าง เออ อย่างนี้ซิ

นายกรจะให้งบประมาณเป็นเงินก้อนมาลงแต่ละโรงพยาบาล แล้วให้ผู้ดำเนินการใช้ความสามารถในการบริหารโรงพยาบาลเอง จะเป็นการแข่งขันในตัวละครหว่างโรงพยาบาลเพื่อบริการประชาชน

ให้เงินก้อนมาแต่ละโรงพยาบาล ๆ ผิดถูกชั่วดีอะไรให้เป็นเรื่องของทางโรงพยาบาลพิจารณาความสามารถของตัวเอง สำคัญตรงนี้นะ เอามาแล้วมันเถลไถลมากต่อมากนี่นะ อย่างนี้เถลไถลไม่ได้ เราถึงได้ยอมรับทันทีเลยพอทราบ เออ อย่างนี้ซิ เพราะฉะนั้นทางโขมเจียมโขงแจม โขงไหนมากก็ตามเถอะวันนี้ไม่พิจารณา ถอยเสียก่อนงบประมาณจะออกไม่นานนี้ ให้รอฟังงบประมาณก่อนนะ ถ้าหากว่าไม่ได้เรื่องได้ราวอะไรแล้ว หลวงตาโฆษณาเปล่า ๆ ไม่มีประโยชน์อะไรเกี่ยวกับเรื่องที่ว่าช่วยโรงพยาบาลนี้แล้วค่อยมาขอใหม่เข้าใหม่ มี ๕ จะฟาดให้ ๑๐ เลย ฟังแต่ว่ามีนะ ถ้าไม่มี ๆ ให้ มันมีแง่อยู่นั้นนะ เพราะอันนี้จะออกไม่นาน งบประมาณออกมานี้จะรู้ทันที โรงพยาบาลต่าง ๆ เรา ส่วนในความดูแลของเรานั้น เราดูแลตลอดเวลา ควรผ่อนก็ผ่อน ควรหนักก็หนัก อันนี้ค่อยฟังดูก่อน

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ทันต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet

[www.luangta.com](http://www.luangta.com) หรือ [www.geocities.com/bantadd](http://www.geocities.com/bantadd)